

Istuntoasiakirja

20.3.2019

A8-0245/2018/err02

LISÄYS

mietintöön

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tekijänoikeudesta digitaalisilla sisämarkkinoilla

(COM(2016)0593 – C8-0383/2016 – 2016/0280(COD))

Oikeudellisten asioiden valiokunta

Esittelijä: Axel Voss
A8-0245/2018

Luonnos lainsäädäntöpäätöslauselmaksi

Lisätään seuraava lausunto ennen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausuntoa:

19.12.2018

Pavel Svoboda
Puheenjohtaja
Oikeudellisten asioiden valiokunta
Bryssel

Asia: Lausunto seuraavan lainsäädäntöehdotuksen oikeusperustasta: ehdotus direktiiviksi tekijänoikeudesta digitaalisilla sisämarkkinoilla (COM(2016)0593 – C8-0383/2016 – 2016/0280(COD))

Arvoisa puheenjohtaja

Oikeudellisten asioiden valiokunnan koordinaattorit panivat 10. lokakuuta 2018 merkille, että meneillään olevissa toimielinten välisissä neuvotteluissa ehdotuksesta direktiiviksi

RR\1157669FI.docx

PE601.094v02-00

tekijänoikeudesta digitaalisilla sisämarkkinoilla oli ehdotettu SEUT:n 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan lisäämistä oikeusperustaan SEUT:n 114 artiklan ohella. Oikeudellisten asioiden valiokunta päätti sen vuoksi työjärjestyksen 39 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkistaa mainitun ehdotuksen oikeusperustan ja erityisesti mahdolliset ehdotetut lisäykset.

Valiokunta käsitteli edellä mainittua asiaa kokouksessaan 10. joulukuuta 2018.

I – Tausta

Komissio teki 14. syyskuuta 2016 lainsäädäntöehdotuksen EU:n tekijänoikeussäntöjen uudistamisesta. Tähän sisältyy direktiivi tekijänoikeudesta digitaalisilla sisämarkkinoilla. Neuvosto sai neuvotteluvaltuutuksen 25. toukokuuta 2018¹.

Komission alun perin ehdottama oikeusperusta oli Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 114 artikla, joka on yleinen oikeusperusta toimille, joilla yhdenmukaistetaan jäsenvaltioiden lainsäädäntöä sisämarkkinoilla. Edellä mainitussa neuvoston valtuutuksessa ehdotukseen lisättiin kaksi uutta oikeusperustaa: SEUT:n 53 artiklan 1 kohta ja 62 artikla. Komissio suostui tähän muutokseen².

Parlamentti äänesti 12. syyskuuta 2018 ehdotuksesta direktiiviksi tekijänoikeudesta digitaalisilla sisämarkkinoilla ja hyväksyi neuvotteluvaltuutuksensa³ äänin 438 puolesta. Tältä pohjalta parlamentin neuvotteluryhmä aloitti 2. lokakuuta 2018 neuvottelut neuvoston ja komission kanssa tekstin viimeistelemiseksi ja direktiivin hyväksymiseksi.

Meneillään olevien toimielinten välisten neuvottelujen yhteydessä on sen vuoksi tärkeää selvittää, onko ehdotettu SEUT:n 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan lisääminen perusteltu. SEUT:n 62 artikla on osa palveluja koskevaa lukua, ja siinä määrätään, että mitä SEUT:n 51–54 artiklassa määrätään, sovelletaan palveluja koskevassa luvussa tarkoitettuihin kysymyksiin. SEUT:n 53 artiklan 1 kohta on oikeusperusta direktiivien antamiseksi tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen. Sitä voidaan yhdessä SEUT:n 62 artiklan kanssa käyttää oikeusperustana direktiivien antamiseksi palvelujen alalla.

II – Asiaa koskevat perussopimuksen artikkelit

SEUT:n 114 artikla kuuluu seuraavasti:

114 artikla *(aiempi EY-sopimuksen 95 artikla)*

1. Jollei perussopimuksissa toisin määrätä, 26 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi sovelletaan seuraavia määräyksiä. Euroopan parlamentti ja neuvosto toteuttavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen ja talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevat toimenpiteet jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseksi.

¹ Asiakirja 9134/18, 25. toukokuuta 2018.

² Oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtajan oikeudelliselle yksikölle lähettämässä 23. lokakuuta 2018 päivätyssä kirjeessä esitetyn oikeudellista lausuntoa koskevan pyynnön mukaan.

³ P8_TA(2018)0337.

2. Mitä 1 kohdassa määrätään, ei sovelleta veroja, henkilöiden vapaata liikkuvuutta eikä työntekijöiden oikeuksia tai etuja koskeviin säännöksiin tai määräyksiin.

3. Komissio perustaa 1 kohdassa tarkoitettua, terveyttä, turvallisuutta, ympäristönsuojelua tai kuluttajansuojaa koskevat ehdotuksensa suojelun korkeaan tasoon ottaen erityisesti huomioon kaiken tieteelliseen tietoon perustuvan uuden kehityksen. Myös Euroopan parlamentti ja neuvosto pyrkivät kumpikin toimivaltansa rajoissa tähän tavoitteeseen.

4. Jos sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti ja neuvosto, neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio pitää tärkeistä 36 artiklassa tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä tarpeellisena pitää voimassa kansalliset säännöksensä tai määräyksensä, jäsenvaltio antaa nämä säännökset ja määräykset sekä perusteet niiden voimassa pitämiseksi tiedoksi komissiolle.

5. Jos sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti ja neuvosto, neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio lisäksi pitää tarpeellisena ottaa käyttöön uuteen, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaan tieteelliseen näyttöön perustuvia kansallisia säännöksiä tai määräyksiä kyseisen jäsenvaltion erityisten ongelmien vuoksi, jotka ovat ilmenneet yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen, jäsenvaltio antaa suunnitellut säännökset ja määräykset sekä niiden käyttöönottamisen perusteet tiedoksi komissiolle, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

6. Komissio hyväksyy tai hylkää kyseiset kansalliset säännökset tai määräykset kuuden kuukauden kuluessa 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista tiedoksi antamisista todettuaan ensin, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

Jollei komissio tee päätöstä mainitun määräajan kuluessa, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja kansallisia säännöksiä tai määräyksiä pidetään hyväksytyinä.

Komissio voi ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, että tässä kohdassa määrättyä määräaika voidaan pidentää edelleen kuudella kuukaudella, jos se on perusteltua asian monitahoisuuden vuoksi eikä määräajan pidentäminen vaaranna ihmisten terveyttä.

7. Jos jäsenvaltio on 6 kohdan mukaisesti oikeutettu pitämään voimassa tai ottamaan käyttöön yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavia kansallisia säännöksiä tai määräyksiä, komissio tutkii viipymättä, onko sillä syytä ehdottaa kyseisen toimenpiteen mukauttamista.

8. Jos jäsenvaltio ottaa esille kansanterveyttä koskevan erityisen ongelman alalla, jolla on aiemmin toteutettu yhdenmukaistamistoimenpiteitä, se ilmoittaa ongelmasta komissiolle, joka tutkii välittömästi, olisiko neuvostolle ehdotettava aiheellisia toimenpiteitä.

9. Poiketen 258 ja 259 artiklassa määrätystä menettelystä komissio tai jäsenvaltio voi saattaa asian suoraan Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos se katsoo, että jokin jäsenvaltio käyttää väärin tämän artiklan mukaisia valtuuksiaan.

10. Edellä tarkoitettuihin yhdenmukaistamistoimenpiteisiin sisällytetään aiheellisissa tapauksissa suojalauseke, jonka nojalla jäsenvaltiot saavat, unionin valvontamenettelyn

alaisina, toteuttaa väliaikaisia toimenpiteitä yhdestä tai useammasta 36 artiklassa mainitusta, muusta kuin taloudellisesta syystä.

SEUT:n 53 artiklan 1 kohta kuuluu seuraavasti:

53 artikla

(aiempi EY-sopimuksen 47 artikla)

1. Helpottaakseen itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ryhtymistä ja toimintaa itsenäisenä ammatinharjoittajana Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen direktiivejä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ryhtymistä ja toimintaa itsenäisenä ammatinharjoittajana koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta.

SEUT:n 62 artikla kuuluu seuraavasti:

62 artikla

(aiempi EY-sopimuksen 55 artikla)

Mitä 51–54 artiklassa määrätään, sovelletaan tässä luvussa tarkoitettuihin kysymyksiin [luvun otsikkona on ”Palvelut”].

III – Oikeusperustan valintaa koskeva Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö

Tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ”*yhteisön toimen oikeudellisen perustan valinnan on perustuttava objektiivisiin seikkoihin, jotka voivat olla tuomioistuimen suorittaman valvonnan kohteena ja joihin kuuluvat erityisesti toimen tarkoitus ja sisältö*”⁴. Virheellisen oikeusperustan valinta voi siten olla perusteena kyseisen säädöksen kumoamiseen.

Jos toimea tarkasteltaessa ilmenee, että sillä on kaksi eri tarkoitusta tai että siinä on kahdenlaisia tekijöitä, ja jos toinen näistä on yksilöitävissä toimen pääasialliseksi tai määrääväksi tarkoitukseksi tai tekijäksi, kun taas toinen on ainoastaan liittäminen, on käytettävä yhtä oikeudellista perustaa, toisin sanoen sitä, jota toimen pääasiallinen tai määräävä tarkoitus tai tekijä edellyttää⁵. Jos poikkeustapauksessa näytetään, että toimella on useampi samanaikainen tarkoitus tai useita tekijöitä, joita ei voida erottaa toisistaan ja joista mikään ei ole toiseen nähden toisarvoinen ja välillinen, tällaista toimea annettaessa on käytettävä useaa eri oikeudellista perustaa, edellyttäen, että ne ovat menettelyllisesti yhteensopivia.⁶

⁴ Asia C-45/86, komissio v. neuvosto (yleiset tullietuudet), Kok. 1987, s. 1439, 5 kohta; asia C-440/05, komissio v. neuvosto, Kok. 2007, s. I-9097; asia C-411/06, komissio v. parlamentti ja neuvosto, Kok. 2009, s. I-7585.

⁵ Asia C-137/12, komissio v. neuvosto, EU:C:2013:675, 53 kohta; asia C-411/06, komissio v. parlamentti ja neuvosto, EU:C:2009:518, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; asia C-490/10, parlamentti v. neuvosto, EU:C:2012:525, 45 kohta; asia C-155/07, parlamentti v. neuvosto, EU:C:2008:605, 34 kohta.

⁶ Asia C-300/89, komissio v. neuvosto (titaanioksidi), EU:C:1991:244, 17–25 kohta.

IV – Analyysi ja asianmukaisen oikeusperustan määrittäminen ottaen huomioon ehdotuksen tarkoitus ja sisältö, parlamentin valtuutus ja neuvoston valtuutus

SEUT:n 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan mahdollinen lisääminen alun perin ehdotettuun oikeusperustaan eli SEUT:n 114 artiklaan mainitaan suoraan neuvoston valtuutuksessa.

Ensin on syytä mainita, että 17 artiklan tarkoituksena on muuttaa direktiivejä 96/9/EY ja 2001/29/EY, joista kumpikin perustuu samankaltaiseen kolmen kyseessä olevan oikeusperustan yhdistelmään. Muutossäädöksen perustaminen oikeusperustoihin, jotka vastaavat muutettujen säädösten oikeusperustoja, vaikuttaisi olevan muodollisesti katsottuna asianmukainen toimintatapa.

Kun otetaan huomioon asiasisältöön liittyvät näkökohdat sekä tekstin tarkoitus ja sisältö, olipa kyseessä komission ehdotus tai neuvoston tai parlamentin valtuutus, on selvää, että tekstin tarkoituksena on säännellä tekijänoikeutta ja siihen liittyviä näkökohtia mutta tämä tapahtuu digitaalisten sisämarkkinoiden ja erityisesti verkossa tarjottavien palvelujen yhteydessä. Säädöksen soveltamisalaa laajennettaisiin siten, että se kattaa *”toimivien markkinoiden varmistamista koskevat säännöt teosten ja muun aineiston hyödyntämistä varten”*⁷, jolloin kyseessä on muiden muassa verkkosisällönjakopalvelujen tarjoajien harjoittama *”kaupallinen toiminta”*⁸, josta *”maksetaan korvaus”*⁹.

Ehdotuksen tarkoituksena, joka todetaan sen 1 artiklan 1 kohdassa, on *”[jatkaa] tekijänoikeuksiin ja lähioikeuksiin sisämarkkinoiden puitteissa sovellettavan unionin lainsäädännön yhdenmukaistamista ottaen huomioon erityisesti suojatun sisällön digitaaliset ja rajatylittävät käytöt. Siinä myös vahvistetaan poikkeuksia ja rajoituksia, lisenssien helpottamista sekä toimivien markkinoiden varmistamista koskevat säännöt teosten ja muun aineiston hyödyntämistä varten”* [korostus lisätty].

Erityisesti tällaista teosten ja muun aineiston hyödyntämistä on pidettävä SEUT:n 57 artiklan toisen kohdan b alakohdassa tarkoitettuna ”palveluna” eli kaupallisena toimintana, josta tavallisesti maksetaan korvaus.

Tätä koskee erityisesti komission ehdotuksen 13 artikla, jossa perustelujen mukaan *”vahvistetaan velvoite, joka koskee tietoyhteiskunnan palveluntarjoajia, jotka tallentavat suuria määriä palveluiden käyttäjien verkkoon lataamia teoksia ja muuta aineistoa ja tarjoavat pääsyn niihin, ja jonka mukaan niiden on toteuttava asianmukaisia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä varmistaakseen oikeudenhaltijoiden kanssa tehtyjen sopimusten toiminnan ja estääkseen oikeudenhaltijoiden yhteistyössä palveluntarjoajien kanssa nimeämän sisällön saatavuuden palveluissaan”*.

Yksi neuvoston ja parlamentin tekstien keskeisistä kohdista on niin ikään 13 artikla, joka koskee verkkosisällönjakopalvelujen tarjoajien suorittamaa suojatun sisällön käyttöä ja jolla pyritään puuttumaan niin sanottuun arvokuiluun eli tasapainottamaan tekijöiden ja esiintyjien saama korvaus sekä internetalustojen saama tuotto niiden saattaessa heidän teoksiaan

⁷ 1 artikla.

⁸ SEUT:n 57 artiklan toisen kohdan b alakohta.

⁹ SEUT:n 57 artiklan otsikko.

saataviin. Neuvoston valtuutuksen 2 artiklan 5 alakohdassa internetalustat määritellään ”verkkosisällönjakopalvelujen tarjoajiksi”, jotka tarjoavat ”tietoyhteiskunnan palvelua, jonka päätarkoituksena tai yhtenä päätarkoituksena on tallentaa suuri määrä sen käyttäjien lataamia teoksia tai muuta suojattua aineistoa, jotka se järjestää ja joita se promotoi voittoa tavoitteleviin tarkoituksiin, ja tarjota yleisölle pääsy niihin”. Neuvoston tekstin 13 artiklan mukaisesti näihin tarjoajiin sovellettaisiin sääntöjä, joilla säännellään ehtoja, joiden mukaisesti ne tarjoavat palveluja, ja jotka siten vaikuttavat niiden liiketoimintamalliin.

Parlamentin valtuutuksessa tämä tarjoaja, joka niin ikään määritellään ’verkkosisällönjakopalvelujen tarjoajaksi’¹⁰, on ”*sellaisen tietoyhteiskunnan palvelun [tarjoaja], jonka yhtenä päätarkoituksena on tallentaa merkittävä määrä sen käyttäjien lataamia tekijänoikeussuojattuja teoksia tai muuta suojattua aineistoa, jotka palvelu optimoi ja joita se promotoi voittoa tavoitteleviin tarkoituksiin, ja tarjota yleisölle pääsy niihin*”. Parlamentin tekstin 13 artiklan 1 kohdan perusteella alustojen olisi tehtävä lisensointisopimuksia oikeudenhaltijoiden kanssa.

Parlamentin valtuutukseen sisältyy verkkosisällönjakopalvelujen tarjoajien ja oikeudenhaltijoiden lisävelvoite tehdä keskenään yhteistyötä vilpittömässä mielessä varmistaakseen, että niiden palveluissa ei ole saatavissa luvattomia suojattuja teoksia tai muuta aineistoa, siltä varalta, että oikeudenhaltija kieltäytyy tekemästä lisensointisopimusta¹¹. Jos tällainen yhteistyö johtaa sisällön perusteettomaan poistamiseen, verkkosisällönjakopalvelujen tarjoajien on otettava käyttöön valitus- ja oikaisujärjestelyt, jotka ovat käyttäjien saatavilla¹².

Selvästikin 13 artikla on yksi parlamentin tekstin ja ylipäätään koko ehdotuksen merkittävimmistä säännöksistä. Parlamentin valtuutuksessa vahvistetut toimenpiteet sisältävät merkittäviä lisäyksiä verkkosisällönjakopalvelujen tarjoajien toimintamalleihin.

Neuvoston tekstissä palveluntarjoajilla olisi velvoite toteuttaa tehokkaita ja oikeasuhteisia toimenpiteitä sen estämiseksi, että tietyt teokset tai tietty aineisto on saatavissa niiden palveluissa¹³. Lisäksi ne velvoitettaisiin poistamaan kyseiset teokset tai estämään pääsy niihin ja estämään niiden tuleva saatavuus. Tällaisissa toimenpiteissä on otettava huomioon palvelujen luonne ja laajuus ja erityisesti se, ovatko ne mikroyrityksen tai pienyrityksen tarjoamia.¹⁴ Lisäksi neuvoston tekstiin sisältyy verkkosisällönjakopalvelujen tarjoajien ja oikeudenhaltijoiden velvoite tehdä yhteistyötä keskenään. Verkkosisällönjakopalvelujen tarjoajien on otettava käyttöön valitus- ja oikaisujärjestelyt, jotka ovat palvelun käyttäjien saatavilla. Lisäksi on aloitettava sidosryhmien vuoropuhelu.¹⁵

Nämä 13 artiklalla luodut säännöt ja mekanismit ovat yksi tekstin tärkeimmistä sääntelyyn liittyvistä osa-alueista. Niillä ei koko ehdotusta tarkasteltaessa näytä olevan toissijaista tai liitännäistä luonnetta.

¹⁰ 2 artiklan 4 b kohta (uusi).

¹¹ 13 artiklan 2 a kohta (uusi).

¹² 13 artiklan 2 b kohta (uusi).

¹³ 13 artiklan 1 ja 4 kohta.

¹⁴ 13 artiklan 5 kohta.

¹⁵ 13 artiklan 6–8 kohta.

Neuvottelujärjestelyä koskevalla 10 artiklalla pyritään lisäksi luomaan yksityiskohtaiset säännöt keskusteluille audiovisuaalisten teosten verkossa tapahtuvaa hyödyntämistä koskevien neuvottelujen helpottamiseksi sellaisten osapuolten välillä, joilla on oikeuksien lisensointiin liittyviä vaikeuksia niiden pyrkiessä tekemään sopimus audiovisuaalisten teosten saataviin saattamisesta tilausvideopalveluissa. Tämä säännös liittyy selvästikin niihin puitteisiin, joissa palveluja tarjotaan sisämarkkinoilla. Lisäksi parlamentin tekstissä kannatetaan tehostettua vuoropuhelua tekijöiden, tuottajien, tilausvideoalustojen ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien etujärjestöjen välillä, jotta voidaan edistää audiovisuaalisten teosten saatavuutta tilausvideopalveluissa.

Lehtijulkaisujen suoja digitaalisten käyttöjen osalta koskevassa 11 artiklassa myönnetään kustantajille tekijänoikeus ”*tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajien harjoittamaa näiden lehtijulkaisujen digitaalista käyttöä varten*”¹⁶. Tällä artiklalla säännellään tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajien harjoittamaa lehtijulkaisujen digitaalista käyttöä. Kuten 13 artikla, se sisältyy IV osastoon, joka kattaa ”toimenpiteet hyvin toimivien tekijänoikeusmarkkinoiden saavuttamiseksi”, ja liittyy osittain palvelujen tarjoamisen ehtoihin sisämarkkinoilla.

Kaikki edellä mainitut säännökset näyttävät olevan yhtenä painopisteenä komission ehdotuksessa ja niin parlamentin kuin neuvostonkin teksteissä, ja toisena painopisteenä on tekijänoikeutta ja lähioikeuksia koskevan unionin lainsäädännön pidemmälle menevä yhdenmukaistaminen.

V – Päätelmä ja suositukset

Edellä mainitut parlamentin ja neuvoston teksteihin sisältyvät säännökset ovat ehdotuksessa kiistatta merkittäviä, ja niillä pyritään sääntelemään palvelujen tarjoamisen ehtoja sisämarkkinoilla. Tämä tarkoitus ei ole tekijänoikeuteen ja lähioikeuksiin sovellettavan unionin lainsäädännön yhdenmukaistamiseen nähden liitännäinen. Päinvastoin, nämä kaksi tavoitetta liittyvät suoraan toisiinsa.

Ehdotettu SEUT:n 53 artikla sijoittuu SEUT:n otsikon ”Sijoittautumisoikeus” alle, ja siinä määrätään direktiivien antamisesta jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta. SEUT:n 62 artiklassa, jonka otsikkona on ”Palvelut”, puolestaan määrätään, että 53 artiklaa sovelletaan kyseisessä luvussa tarkoitettuihin kysymyksiin. On syytä huomauttaa, että nämä kaksi artiklaa toimivat oikeusperustana useille direktiiveille teollis- ja tekijänoikeuksien alalla: direktiivi 96/9/EY¹⁷, direktiivi 2000/31/EY¹⁸, direktiivi 2001/29/EY¹⁹, direktiivi 2006/115/EY²⁰, direktiivi 2006/116/EY²¹, direktiivi 2010/13/EU²², direktiivi 2012/28/EU²³ ja direktiivi 2014/26/EU²⁴.

¹⁶ 11 artiklan 1 kohta.

¹⁷ Direktiivi tietokantojen oikeudellisesta suojasta (EYVL L 77, 27.3.1996, s. 20).

¹⁸ Direktiivi tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

¹⁹ Direktiivi tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa (EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10).

²⁰ Direktiivi vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla (EYVL L 376, 27.12.2006, s. 28).

²¹ Direktiivi tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajan

Tämä oikeusperustan analyysi perustuu parlamentin ja neuvoston valtuutuksiin. Pidemmälle menevä oikeusperustan analyysi voisi olla tarpeen, jos toimielinten välisten neuvottelujen tuloksena ehdotusta ja erityisesti tavoitetta, joka koskee palvelujen tarjoamisen ehtojen sääntelyä sisämarkkinoilla, muutettaisiin olennaisesti.

Oikeudellisten asioiden valiokunta päätti kokouksessaan 10. joulukuuta 2018 yksimielisesti²⁵ suosittaa, että SEUT:n 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan lisääminen ehdotetun tekijänoikeutta digitaalisilla sisämarkkinoilla koskevan direktiivin oikeusperustaan SEUT:n 114 artiklan ohella on sopusoinnussa ehdotuksen tarkoituksen ja asiaa koskevan oikeuskäytännön kanssa.

Kunnioitavasti

Pavel Svoboda

(Koskee kaikkia kieliversioita.)

-
- yhdenmukaistamisesta (EUVL L 372, 27.12.2006, s. 12).
- ²² Direktiivi audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1).
- ²³ Direktiivi orpoteosten tietyistä sallituista käyttötarkoituksista (EUVL L 299, 27.10.2012, s. 5).
- ²⁴ Direktiivi tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista sekä usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensioinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla (EUVL L 84, 20.3.2014, s. 72).
- ²⁵ Lopullisessa äänestyksessä olivat läsnä seuraavat jäsenet: Pavel Svoboda (puheenjohtaja), Jean-Marie Cavada, Mady Delvaux (varapuheenjohtaja), Axel Voss (valmistelija), Joëlle Bergeron, Kostas Chrysogonos, Sergio Gaetano Cofferati, Mary Honeyball, Sajjad Karim, Sylvia-Yvonne Kaufmann, António Marinho e Pinto, Julia Reda, Evelyn Regner, Tiemo Wölken, Francis Zammit Dimech, Tadeusz Zwiefka, Kosma Złotowski, Luis de Grandes Pascual.